

Uddrag fra:

"Greve Peder Griffenfelds levnet". Af Odin Wolff.

Vi have nu her seet Griffenfelds afgjørende Livsdommer vene sig paa Gottesengen, piint af Eumeniderne; men Mauritius, der havde gaaet Lasson saa troligen tilhaande, blev endnu hurtigere indhentet af Nemesis. Endnu i Septbr. 1676 gik han fri og frank; thi imellem hans, efter Rettens Medfør forseglede, Papirer fandtes: „et Kongeligt Pas for Otto Mauritius, at reise til Tydskland, dat. 15de Septbr. 1676.“ Vel for ham, om han der var forbleven; men i det Sted tumlede han sig saaledes, at man, den 27de Febr. Aaret efter, læser følgende Artikler om ham i de maanedlige Relationer:

Den 27de Februar var Licenciat Mauriti Sag for Rerten; og, den 7de April blev Licenciat Mauritius, af Over-Hofretten, dømt fra Ære, Liv og Gods, eftersom han befandtes, skyldig i Crimine perjurii, falsi, et læsæ majestatis \*).

Den 15de Aug. blev, for den høieste Ret, Licenciat Mauritius offentlig forhørt, anden Dagen gik Dom i Sagen, saaledes at Overrettens Dom bliver ved Magt, og derforuden skal han miste sin høire Haand.

Man forestille sig, hvilken Beroligelse det maae have været for Landet, at see denne Ulykkesfugl, der uden videre kunde kaste enhver giæv Mand en Crimen læsæ majestatis paa Halsen, bragt i god Forvaring paa Bornholm, hvor han skal være elendigen omkommen i et fuult Fangehul.

Den 23de Septbr. er Licenciat Mauritius, som en rum Tid har siddet i det blaa Taarn, ført til Bornholm.

Overalt vil man for længe siden have lagt Mærke til, at de Fleste af Griffenfelds Livsdommere bleve, paa en eller anden Maade, hiemsøgte af det som Greven spaaer i sit Indlæg: Numinis Vindicta \*\*). Vi ville da nu i Korthed gjøre os bekiendte med disse Dommeres Fata.